

Svenska Jägareförbundet

Naturvårdsverket
Hammarby fabriksväg 19
120 30 Stockholm

2026-01-28

Samråd NV-25-040296, NV-25-040298, NV-25-040299

Svenska Jägareförbundets samrådsyttrande över Naturvårdsverkets beredning om jakt på sälarterna 2026

Inledning

Svenska Jägarförbundet, fortsättningsvis förbundet, konstaterar att det förslag som Naturvårdsverket presenterat skulle innebära en förbättring om än liten, i förvaltningen av säl, jämfört med 2025. Dessvärre kommer inte förändringen att vara tillräcklig för att nå de uppsatta målen i den beslutade havsmiljöpropositionen, som rör begränsning av säl. Regeringen har varit mycket tydlig, det behövs en bestandsreglerande jakt efter säl, och den genomförs bäst som licensjakt.

Förbundet delar Naturvårdsverkets tidigare uppfattning att licensjakt bland annat skapar ökad tydlighet i sälförvaltningen, möjlighet att reglera bestånden där de är som tätast samtidigt som man främjar brukandet av sälen som resurs och ökar intresset för säljakten som jaktform. Licensjakt har även framställts som en viktig faktor för att minska konflikten mellan människa och säl, och att licensjakt är i linje med Naturvårdsverkets strategi för svensk viltförvaltning.

På Naturvårdsverkets egen hemsida, under ämnesområdet jakt och vilt, står det att:

"Naturvårdsverket verkar för en viltförvaltning där alla viltets värden tas tillvara – för naturupplevelser, besöksnäring, jakt, tillgång till viltkött och för att bevara den biologiska mångfalden."

Det sätt att se på viltförvaltning som beskrivs ovan anser inte förbundet går att utläsa i det förslag som Naturvårdsverket nu presenterat för samråd inför beslut om jakt efter säl. Förslaget riktar ensidigt in sig på att bli ett verktyg för att råda bot på skadegörande individer snarare än att vara ett verktyg för förvaltning av arter i ett gemensamt ekosystem.

Sammanfattning

Förbundets grundläggande inställning är att vilt ska förvaltas genom jakt och därmed kunna tillvaratas som en resurs. Bestandsregleringen ska inte ske genom sjukdomar och svält vilket för många arter dessutom innebär förstärkt konflikt med antropogena intressen.

Sälarnas livsmiljö och ekosystem är i obalans. För att nå framgång i arbetet med att förbättra situationen och återställa balansen, är en begränsning av sälpopulationerna genom jakt en nödvändig åtgärd och helt i linje med regeringens Havsmiljöproposition 2023/24:156.

Vikten av livsmiljöer och samspelet i naturen tas även upp i Naturvårdsverkets egen strategi för svensk viltförvaltning 2022–2029.

"Viltarterna lever i samspel med sin livsmiljö och med andra arter i naturen. Förvaltningen av viltet utgår därför både från den art som ska förvaltas och det ekosystem den är en del av"

Svenska Jägareförbundets förslag till jakt:

Licensjakten efter gråsäl, bör omfatta minst 1500 individer och bedrivs från 16 april till 31 december 2026. Utan något uppehåll för inventering/pälsbyte.

Licensjakten efter knobbsäl, bör omfatta minst 500 individer och bedrivs den 20 april till den 20 maj 2026 samt den 15 augusti 2026 till den 19 april 2027.

Skyddsjakten efter vikare, bör omfatta minst 350 individer och bedrivs från den 16 april till den 31 december 2026.

Sälsäkra redskap kan vara effektiva i vissa situationer för att minska risken för skador. Men för att skapa förutsättningar för de hotade och sårbara fiskbestånden att återhämta sig, behöver sälpopulationerna regleras med jakt. Här ser inte förbundet någon annan lämplig lösning för att återställa en balans i ekosystemet.

Förbundet anser att tidigare gällande villkor om att bärgning så långt som möjligt ska ske är fullt tillräckligt.

Jakt får ske från båt med motorn på eller av. Delen om att båten ska ligga stilla är överflödigt. Man kör inte ikapp en säl med båt, men däremot skapas en betydligt stabilare båt om man tillåter drift och där igenom skapas förutsättningar för en bättre jaktetik.

För att jaga från båt har det tidigare krävts att jägaren har genomgått säljaksutbildning. Detta nämns inte i samrådet, har Naturvårdsverket frångått detta tidigare krav?

Genom licensjakt når vi en högre acceptans för de problem som berörda upplever av säl. En högre acceptans för sälen styr mot målet om en neutral eller positiv effekt på människors intressen. Jakten har också en stark psykologisk effekt när myndigheten lyssnar på de som upplever baksidan av de täta sälpopulationerna. En licensjakt erbjuder dessutom möjlighet att bedriva ett kulturarv och bibehålla 1000-årig kunskap och erfarenheter som jägarfolket skaffat sig på havet genom historien. Ett hav som varit människans levebröd, sedan vi vandrade in efter inlandsisen.

1. Skador och övrig påverkan orsakad av säl

Möjligheten till jakt bygger på livskraftiga populationer i balans med sin livsmiljö, vilket möjliggör ett uttag i form av jakt. Jakt kan också vara ett alternativ när balansen har rubbats och åtgärder krävs för att snabbt återställa en artrik livsmiljö med hög biologisk mångfald. De skador som de överstora sälpopulationerna orsakar på hårt utsatta fiskbestånd, kan delvis åtgärdas genom en beståndsreglerande jakt efter säl. En sådan jakt strävar mot målet att skydda känsliga och hotade rovfiskbestånd samt minska risken för skador på fiskeredskap och fångst. En jakt som i längden ger känsliga och hotade fiskbestånd en möjlighet till återhämtning och därigenom en bättre biologisk mångfald i havet.

I Kalmarsund, Blekinge och östra delarna av Skåne län, där knubbsälen förekommer i lika stora eller även större bestånd än gråsälen, är det mycket tydligt att skador av knubbsäl på fisket är värre än de av gråsäl. Den mindre knubbsälen tar sig lättare in i redskapens öppning och hämtar där fångad fisk, skadar fångad fisk och skrämmer fisk på väg in i fångstredskapet. Förbundet nås även av budskapet att yrkesfiskare säger upp sina avtal med fiskerättsägare för att sälens påverkan är så stor att fiske inte längre går att bedriva. Det minskar yrkesfiskarens möjlighet till försörjning och fiskerättsägaren kan inte längre arrendera ut sitt vatten.

Gråsälen är den större av sälarterna och orsakar i större omfattning skador på själva redskapen, mer än vad de båda mindre sälarterna knubbsäl och vikare gör.

Samtliga sälarter har en stark påverkan på de kustnära rovfiskbestånden, vilket påverkar balansen i ekosystemet. Det är därför viktigt att en licensjakt inte bara omfattar gråsälen utan att möjligheten till licensjakt även nyttjas för jakt på knubbsäl, för att underlätta återhämtningen av rovfiskbestånd. Det bidrar till att återskapa en balans i ekosystemet.

Förbundets grundläggande inställning är att vilt ska förvaltas genom jakt och därmed kunna tillvaratas som en resurs. Beståndsregleringen ska inte ske genom sjukdomar och

svält vilket för många arter dessutom innebär förstärkt konflikt med antropogena intressen.

2. Antal sälar som får fällas i respektive geografiskt område

I Naturvårdsverkets framtagna strategi för svensk viltförvaltning 2022–2029 står det i första stycket under rubriken, Viltförvaltning utgår från ekosystem.

”Viltarterna lever i samspel med sin livsmiljö och med andra arter i naturen. Förvaltningen av viltet utgår därför både från den art som ska förvaltas och det ekosystem den är en del av. Kunskap om viltets ekologiska sammanhang är grundläggande för en aktiv och välfungerande förvaltning.”

Förbundet förutsätter att detta även gäller viltarter i det marina ekosystemet och som våra sälararter i allt väsentligt är en stor del av. Vilt bidrar på olika sätt med ekosystemtjänster och vidare i strategin står det,

”Vid alltför höga tätheter av vissa viltarter kommer värdet av tjänsterna att minska eller ätas upp av ökade kostnader eller andra negativa effekter”

Förbundet delar den synen på viltförvaltning och förväntar sig att Naturvårdsverket också inför beslut beaktar strategin, även i fråga om förvaltningen av sälpopulationer.

Förbundet håller med Naturvårdsverket om att gråsälarna i Östersjön tillhör en och samma population och vår bedömning är att den ska hanteras som en population. Vi motsätter oss en länsindelning och uppdelning på två perioder. Licensjakten efter gråsäl bör utgöras av en gemensam kvot om 1500 gråsäl under tiden 16 april till 31 december utan uppehåll för inventering/pälsbyte. Inventering sker på redan fredade platser och Naturvårdsverket har själva angett att det behöver göras så mycket som möjligt för att nå regeringens mål i havsmiljöpropositionen. Att tillåta jakt under pälsbytet är ett sätt att underlätta måluppfyllelsen i regeringens havsmiljöproposition.

Om myndigheten anser att det finns ett särskilt behov av jakt på enskilda platser vid speciella tidpunkter för att exempelvis skydda höstlekande fiskbestånd, ska det hanteras med separata skyddsjaktbeslut vilket det finns god marginal för, utan att äventyra gråsälens gynnsamma bevarandestatus. Naturvårdsverket bör på eget initiativ bevilja skyddsjakt i fredningsområden för fisk i Östersjön samt Mälaren på minst 100 gråsäl från 16 april 2026 till 15 april 2027.

Bakgrund och populationstrender för gråsäl

Man kan i samrådet utläsa att intresserade och välutbildade jägare är ett problem eftersom det leder till ett högre jaktuttag i enskilda län. Eftersom gråsäl i Östersjön tillhör samma population finns det därför ingen anledning till någon länsvis fördelning av gråsäl under föreslagen jakt då uttaget inte har någon inverkan på sälarnas fördelning. Det är andra faktorer som påverkar var sälarna väljer att uppehålla sig.

Intresserade och välutbildade jägare ska däremot ses som en tillgång och en förutsättning för att nå de politiskt satta målen med en bestandsreglerande jakt efter säl. Förbundet förväntar sig att myndigheterna skapar det utrymme som krävs för att den politiska ambitionen med *Ett levande hav (Prop. 2023/24:156)*, kan infrias genom licensjakt bedriven av välutbildade och intresserade säljägare.

Att gråsäl rör sig över stora geografier är väl känt och förbundet anser att licensjakt efter gråsäl också är lämpligt på västkusten. Förbundet ser inga hinder för att västerhavet är en del av licensjakten.

De gråsäl som uppehåller sig längs västkusten härstammar antingen från Östersjön eller Atlanten. Det innebär att det inte föreligger någon risk att fälla sälar ur populationer som ej är livskraftiga.

Bakgrund och populationstrender för knobbsäl

Antalet räknade knobbsälar i samband med inventering har minskat de senaste åren enligt rapporter från Naturhistoriska riksmuseet. I motsats upplevs knobbsälen i iakttagelser och rapporter från de som bor och verkar utmed västkusten på en fortsatt lika talrik knobbsälspopulation, men att sälarna har ändrat beteende. Knobbsälen upplevs bland annat ha bytt viloplats och minskat den tid som spenderas på viloplatserna till förmån för att leta föda, ofta längre ut till havs. En slutsats som förbundet drar utifrån de erfarenheter och iakttagelser som rapporteras, är att populationsförändringar i bestånd av bytesfisk har tvingat sälen till ett ändrat beteende som får inverkan på antalet inventerade sälar. Skulle populationen ha minskat så pass drastiskt som resultaten vill påstå, borde det rimligtvis ha rapporterats om fler sjuka, magra och döda sälar.

Förbundet gör inte heller samma bedömning som myndigheten, om att knobbsälarna skulle förekomma i flera helt isolerade delpopulationer. Att honor ofta återvänder till sin egen födelseplats för att föda sin egen avkomma är ett välkänt fenomen och beteende i vår djurvärld. Men att hannarna enbart skulle söka honor under brunsten från sin egen födelseplats är mindre sannolikt. Artbiologi bygger på ett genetiskt utbyte mellan populationer och ofta står hannarna för denna geografiska spridning. Att de populationer av knobbsäl som berör svenska vatten (Kalmarsund, Södra Östersjön, Skagerrak och Kattegatt) inte skulle ha något genetiskt utbyte ser förbundet som osannolikt. Förbundet anser i stället att samtliga delpopulationer ska hanteras som en enhet och ett försiktigt uttag bör införas i Kalmarsund, Bleking och Skåne län. Ett starkt motiv till att införa en kvot även i dessa geografier är behovet av att freda hotade fiskbestånd som gädda, gös, öring, lax och europeisk ål samt skydda fiskeredskap och fångst. En positiv sidoeffekt är möjligheten att samla in biologiska data om sälarnas hälsa. Knobbsälen orsakar större skador på fisket än gråsäl då knobbsälen lättare tas sig in i redskap och där plundrar redskapen på fångad fisk och för att visa att myndigheterna förstår de människor som lever och verkar här. Dessa geografier

omfattas också av starkt tillbakatryckta fiskpopulationer som behöver lättnader för återhämtning.

Förbundet anser att förutsättningarna för att besluta om licensjakt är uppfyllda och ser en licensjakt som den mest lämpliga lösningen. Om Naturvårdsverket väljer att frångå den mest lämpliga lösningen som syftar till att uppnå målen i Havsmiljöpropositionen, behöver villkoren för en sådan jakt justeras.

Förbundet anser att villkoren låser förvaltningen och möjligheten att uppnå de politiska målen i regeringens Havsmiljöproposition 2023/24:156. Villkoren behöver skrivas om så jakten kan ske där fiske bedrivs. I villkoret för skydds jakt saknas även det viktiga målet med att skydda känsliga och hotade fiskbestånd. Flertalet är de fiskarter och bestånd som är hårt påverkade av bland annat sälen. Det är absolut nödvändigt att känsliga och hotade fiskbestånd finns med som skäl till skydds jakt.

Förbundets förslag till villkor:

- Vid platser där fiske bedrivs och där knubbsälar kan orsaka skada på hotade fiskbestånd så som piggvar, öring, lax, torsk och europeisk ål samt för att skydda fiskeredskap eller fångst i redskap.

En sådan skrivning harmonierar betydligt bättre med regeringens havsmiljöproposition 2023/24:156, samt de av regeringen beslutade uppdragen till Havs- och vattenmyndigheten, Naturvårdsverket, de fem Länsstyrelserna, SLU och Formas, i det så kallade kustpaketet.

Förbundet anser att antalet tilldelade knubbsälar behöver öka för att nå målen i regeringens havsmiljöproposition, sedan 2022 kan beslut fattas om licensjakt på både gråsäl och knubbsäl. Förbundet föreslår därför att Naturvårdsverket fattar beslut om licensjakt på 500 knubbsälar för 2026–2027. Beslutet ska gälla för Västra Götaland, Halland, Skåne, Blekinge och Kalmar län. Om Naturvårdsverket inte finner skäl att kunna fatta beslut om licensjakt i Blekinge och Kalmar län ska i så fall ett särskilt beslut om skydds jakt fattas för dessa län.

Tiden för jakt bör gälla den 20 april 2026 till den 20 maj 2026 samt den 15 augusti 2026 till den 19 april 2027.

Bärgning bör eftersträvas av fällda sälar inom knubbsälens hela geografiska spridningsområde för att möjliggöra önskad provtagning.

Bakgrund och populationstrender för vikare i Norrbotten, Västerbotten, Västernorrland och Gävleborgs län

Vikaresälen är livskraftig och har sedan länge uppnått gynnsam bevarandestatus. Det gör den möjlig att jaga, samt att det genom jakt går att skydda känsliga fiskbestånd, fiskeredskap och fångst.

Jakttiden för vikaresäl i svenska vatten bör vara den 16 april till den 31 december och omfatta 350 sälar i en gemensam kvot för Norrbottens-, Västerbottens-, Västernorrlands- och Gävleborgs län. 350 vikaresälar utgör enbart hälften av den minsta beräknade tillväxten per år.

Naturvårdsverkets förslag för jakt på vikare i Norrbottens-, Västerbottens-, Västernorrlands och Gävleborgs län

Det är viktigt att skyddsjakten anpassas så den blir tillgänglig för den som behöver. Även i förslaget om skyddsjakt på vikare riskerar man att låsa fast sig i villkor som försvårar möjligheten att nå de i Havsmiljöpropositionen uppsatta målen, att skydda känsliga livsmiljöer, ekosystem och fiskbestånd, för ett levande hav och hög biologisk mångfald. Förbundet är positiva till att skyddsjakten även innefattar Gävleborgs län. Men för att göra jakten tillgänglig och underlätta för provtagning av fällda sälar är det viktigt att inte jakten försvåras i onödan, därför behöver villkoren justeras.

Villkoret för skyddsjakt på vikare bör skrivas om, förbundets föreslår

- Vid plats där fiske bedrivs och där vikaresälar kan orsaka skada på hotade fiskbestånd så som gädda, gös, öring, lax, siklöja och europeisk ål samt för att skydda fiskeredskap eller fångst i redskap.

Förbundets svar avseende frågor till remissinstanserna avseende antal sälar som får fällas i respektive geografiskt område.

2.1.1 Jakt på gråsäl i Östersjön under två perioder

Vilka för- och nackdelar ser ni med förslaget att dela upp jakten på gråsäl i Östersjön i två perioder?

Förbundet ser ingen fördel med att dela upp jakten i två perioder. Däremot finns det klara nackdelar med en uppdelning. En uppdelning hämmar jaktens effektivitet. Det räcker att gå till förra årets jakt där uppdelning testades för första gången. Uttaget av säl minskar till följd av uppdelningen. Gråsälen i Östersjön är en och samma population, vilket stöds i flera resonemang, inte minst på flera ställen i detta samråd. Därmed har det inte ur ett populationsperspektiv någon betydelse var inom utbredningsområdet

som sälarna fälls. Ett beslut om licensjakt behöver utformas så att möjligheten att beviljad tilldelning/kvot fylls. Ett beslut ska inte omgärdas av försvårande villkor som hämmar jakten.

Finns det skäl till en annan fördelning av antalet gråsäl per län för att bättre uppnå syftet med jakten?

En bättre fördelning av antalet säl på tilldelning är en gemensam kvot under hela jakttiden. Det skapar bättre förutsättningar att tilldelad kvot fälls. Naturvårdsverket beskriver själva väl anledningen till uppdelning i samrådet, "En länsvis fördelning skulle initialt bidra till att ett jämnare antal fällda säl i respektive län" alltså en rättvisefråga, inte en förvaltningsfördel. För förvaltningen bör hela den beslutade kvoten fällas och då kan vi inte försvåra jakten av en art som har Östersjön som hemområde.

2.1.2 Skyddsjakt på knobbsäl i Västra Götalands-, Hallands- och delar av Skåne län

Vilka för- och nackdelar ser ni med att tillåta begränsad skyddsjakt till ovanstående situationer på knobbsäl i Västra Götalands-, Hallands- och delar av Skåne län?

Nytt för jakten efter knobbsäl är att kvarvarande säl efter bryttiden utgör en gemensam kvot för hela jaktområdet. Det ser förbundet som positivt då vår bedömning är att det sker ett större genetiskt utbyte mellan länen än vad som tidigare varit uppfattningen. Knobbsälen är enligt förbundet att betrakta som en jaktbar enhet, varför en gemensam kvot är positivt.

Nackdelen är att det inte sker tidigare under jakten. Om en länsindelning anses vara nödvändig, ska den minimeras till så begränsad tid som möjligt.

Finns det ytterligare situationer där skyddsjakt är lämpligt utöver ovanstående förslag?

För att underlätta återhämtningen av hotade fiskbestånd bör villkoret ändras så att återhämtning av hotade bestånd av gädda, gös, piggvar, öring, lax, torsk och europeisk ål underlättas. Inom vissa skyddade områden finns bevarandeplaner som syftar till att hotade fiskbestånd ska återhämta sig. I dessa områden ser förbundet att jakt på säl ska vara en självklar del i bevarandet av fisk, men tyvärr har man inskränkt denna möjlighet. Detta är ett hinder för att nå målen i havsmiljöpropositionen om en snabb återhämtning av hotade fiskbestånd.

Vilka för- och nackdelar ser ni med att period två bedrivs med en gemensam kvot jämfört med regionala kvoter?

Förbundet ser positivt på att det införs en andra period av jakten där återstående kvoter slås samman till en gemensam kvot för att underlätta jakten.

Nackdelen är att det inte sker tidigare. Förbundet ser knobbsäl inom hela utbredningsområdet som en population, och den ska hanteras därefter.

Finns det skäl till en annan fördelning av antalet knubbsälar per län för att bättre uppnå syftet med jakten?

Förbundet föreslår att Naturvårdsverket fattar beslut om licensjakt på 500 knubbsälar för 2026–2027. Beslutet ska gälla för Västra Götaland, Halland, Skåne, Blekinge och Kalmar län. Om Naturvårdsverket inte finner skäl att kunna fatta beslut om licensjakt i Blekinge och Kalmar län ska i så fall ett särskilt beslut om skyddsjakt fattas för dessa län för att freda fiskredskap, fångst, hotade bestånd av gädda, gös, öring, lax, torsk och europeisk ål samt insamling av värdefulla data om knubbsälarna i Kalmarsund och Blekinge. Att kategoriskt utgå från HELCOM's rekommendation om att risken för utrotning ska vara under 1 % inom en period av 100 år, anser förbundet vara orimligt. Däremot en nivå om 10% risk, som motsvara övrigt accepterade risker inom viltförvaltningen, är en mer lämplig nivå. Den nivån motsvarar 1000 individer, enligt Tero Härkönen's beräkningar från HELCOM SEAL 2012. Den nivån är idag med råge uppfylld och en begränsad jakt utgör inte någon risk.

2.1.3 Skyddsjakt på vikare i Norrbottens-, Västerbottens-, Västernorrlands- och Gävleborgs län.

Vilka för- och nackdelar ser ni med att tillåta begränsad skyddsjakt på vikare till ovanstående situationer?

Att tillåta en jakt är positivt då vikaren orsakar skador på fångst, fiskredskap och hämmar återhämtning av hotade fiskbestånd. Nackdelen är att antalet beviljade sälar inte harmonierar med tillväxten och regeringens havsmiljöpolitik. Föreslagen kvot utgör endast 25% av den nedre beräkningen av tillväxt. Att dubblera kvoten skulle inte ha någon negativ inverkan utan enbart skapa bättre förutsättningar att förvalta vikaressälarna, bevara ett kulturarv och bibehålla en 1000-årig kunskap och erfarenhet.

Finns det ytterligare situationer där skyddsjakt är lämpligt utöver ovanstående förslag?

Det bör införas ett villkor där skyddsjakt efter vikare tillåts i Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands och Gävleborgs län för att:
"underlätta återhämtningen av hotade fiskbestånd som gädda, gös, öring, lax, siklöja och europeisk ål"

Vilka för- och nackdelar ser ni med att tillåta begränsad skyddsjakt på vikare i Gävleborgs län?

Eftersom det förekommer problem i Gävleborgs län orsakad av vikare, och att DNA-studier av fällda sälar 2025 visar att alla vikare i Östersjön ska anses tillhöra samma population, är det mycket positivt med jakt i Gävleborg.

Finns det skäl till en annan fördelning av antalet vikare per län för att bättre uppnå syftet med jakten?

Att överväga en gemensam kvot skulle möjliggöra att jakten kan bedrivas där den behövs.

Jakttider samt områden och tid för inventering

3.1.1 Avseende tid för jakten

Utifrån ovanstående förslag önskar Naturvårdsverket era synpunkter med tydlig motivering på förslaget om:

Gråsäl: För- och nackdelar med föreslagen brytningstid för licensjakt på gråsäl i Östersjön, från och med 15 augusti, tiden då den länsvisa fördelningen av jakten övergår till en gemensam kvot.

Förbundet anser inte att en uppdelning är nödvändigt, då populationen är densamma och sälar har betydligt större rörlighet än landlevande djur. Om myndigheten trots allt överväger en indelning med två perioder stödjer förbundet den kortare tiden för en länsindelning.

Knubbsäl: för- och nackdelar med föreslagen brytningstid för skydds jakt på knubbsäl, från och med 1 februari, tiden då den länsvisa fördelningen av jakten övergår till en gemensam kvot.

Förbundets bedömning är att knubbsälarna utmed Sveriges kust tillhör samma population och anser att en länsindelning inte är nödvändig. Men om myndigheten trots allt överväger en indelning bör den vara så kort som möjligt.

Tid för jakt på gråsäl i Östersjön, Skagerrak och Kattegatt

16 april till 31 december 2026. Jakten bör ske utan uppehåll för inventering/pälsbyte. Det stöds av Naturvårdsverkets delredovisning av regeringsuppdrag, där myndigheten själva anger att så mycket som möjligt behöver göras för att underlätta jakten. Detta tillsammans med tillgängliggörande av klippor och skär bidrar till en bättre måluppfyllelse, bättre jaktetik och en högre sannolikhet för en lyckad bärgning.

Tid för licensjakt på knubbsäl

Den 20 april 2026 till den 20 maj 2026 samt den 15 augusti 2026 till den 19 april 2027.

Tid för skyddsjakt på vikare

16 april till den 31 december 2026.

4. Annan lämplig lösning

Det är viktigt att myndigheten gör skillnad på licensjakt och skyddsjakt. I denna del hanteras licensjakt som om det vore en skyddsjakt. Gråsälen har sedan länge uppfyllt alla kriterier för att kunna förvaltas med jakt utan att dess gynnsamma bevarandestatus äventyras, så även knobbsäl och vikare.

Annan lämplig lösning är ett krav vid beslut om skyddsjakt, där syftet är ett annat. Vidare har myndigheten missat vikten av att även känsliga fiskbestånd behöver skyddas, inte bara mänsklig aktivitet. Vi har ett ansvar att ta hand om våra ekosystem och livsmiljöer runt om oss.

5. Rutiner för och omfattning av bärgning och provtagning

Ambitionen att ta prover på så stor andel av de fällda sälarna som möjligt ser förbundet positivt på. Fakta och kunskap ökar alltid förståelsen om arten och dess utbredning och leder till klokare beslut i förvaltningen. Men ambitionen får inte bli ett hinder för att jaga. De villkor som omgärdar Naturvårdsverkets förslag till jakt får inte utformas så att jägare tvingas ut på öppet vatten där djupen är större och möjligheten till bärgning mindre. Att i ett sådant läge dessutom lägga på ett krav om bärgning för att ta prover, kommer enbart att begränsa möjligheten till jakt ytterligare. Det är därför viktigt att klippor och skär görs tillgängliga i så stor omfattning som möjligt, särskilt under perioden 20/5 till 6/6 då gråsälen uppehåller sig på platser som väl lämpar sig för bärgning.

Jakt från land skapar optimala förutsättningar för jaktliga situationer som uppfyller lagstiftarens krav i §27 Jaktlagen. Har vi många begränsningar för jakt inom områden med uppehållsplatser, tvingas jakten ut på öppet vatten vilket minskar möjliga jaktsituationer och försvårar dessutom bärgning. Det råder inget tvivel om att den skrivning som framgår i föregående års beslut om *"att bärgning så långt som möjligt ska ske"* är fullt tillräcklig.

Det ligger väl i linje med jägarkårens ambition att tillvara ta det vilt man fäller.

Tillgången till bra uppehållsplatser för säl där jakten kan ske med goda förutsättningar för att sälarna ska kunna bärgas, begränsas ofta genom att de utgörs av skyddade områden.

6. Övriga synpunkter

För att möjliggöra återhämtning av ekosystemen krävs det möjlighet att bedriva jakt inom naturreservat och skyddade områden, dessa områden och dess gränser tar inte sälens hänsyn till. Det har även Naturvårdsverket identifierat i sitt regeringsuppdrag. Förbundet förordar att besluten om licensjakt och skyddsjakt ska tas så att jakt blir möjligt där sälens uppehåller sig, jakt ska således uttryckligen vara möjlig även i tex. nationalparker, natura 2000-områden och andra skyddade områden.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Hans Olsson
Kustansvarig förbundsstyrelsen

Fredrik Zethraeus
Kustansvarig jaktvårdskonsulent